

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
**Development of English Speaking Skills Taught by Using Total Physical
Response and Storytelling (TPRS) Teaching Method of Grade 1
Primary School Students**

วริศรา มีบุญ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Warissara Meeboon

Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: jjoywwoy@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานี จำนวน 130 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานี จำนวน 1 ห้อง รวม 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน (2) แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ (3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ t test แบบ dependent

ผลการวิจัย พบว่า เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) ตามขั้นตอนการสอน ขั้นตอนที่ 1 สอนคำศัพท์ใหม่และปฏิบัติตามคำสั่ง ขั้นตอนที่ 2 ฝึกพูด และขั้นตอนที่ 3 ขึ้นพูดเล่าเรื่องและประเมินผล นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t = 14.999$, $df = 34$, $Sig. = .000$) โดยนักเรียนสามารถพูดสื่อสารออกมาเป็นคำศัพท์และประโยค รวมทั้งการออกเสียงและท่าทาง ในด้านความรู้ความเข้าใจในการพูด และด้านความคล่องแคล่วในการพูด โดยนักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนเท่ากับ 12.57 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.685 และมีคะแนนทักษะการพูดก่อนเรียนเท่ากับ 8.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.197 เป็นไปตามสมมุติฐานทุกประการ

* วันที่รับบทความ : 5 ตุลาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 12 ตุลาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 18 ตุลาคม 2567

Received: October 5 2024; Revised: October 12 2024; Accepted: October 18 2024

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ; วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS)

Abstract

The purpose of this research is to organize teaching using the Total Physical Response and Storytelling (TPRS) teaching method to study the development of English speaking skills of grade 1 students at Wat Polmanee School. The population used in this research is 130 grade 1 students at Wat Polmanee School and the sample used in the research is 1 grade 1 student at Wat Polmanee School. A room totaling 35 people using the Cluster Random Sampling method. The tools used in this research were (1) 9 learning management plans (2) a test for developing English speaking skills before class, and after learning using the teaching method of responding with Total Physical Response and Storytelling (TPRS) for grade 1 students and (3) English speaking skills assessment Analyze data By finding the average Standard deviation and dependent *t* test

The results of the research found that students who received learning management using the teaching method of responding with Total Physical Response and Storytelling (TPRS) teaching method according to the teaching steps, step 1 teaching new vocabulary and following instructions, step 2 speaking practice, and step 3 speaking, telling stories and evaluation students had a significantly higher mean score of English speaking skills after learning than before learning at the level. .05 ($t = 14.999$, $df = 34$, $Sig. = .000$) Students were able to speak and communicate in vocabulary and sentences, including pronunciation and gestures, in terms of speaking knowledge and understanding and speaking fluency. Students who received learning management using the teaching method of responding with Total Physical Response and Storytelling (TPRS) had a speaking skill score after learning equal to 12.57 and a standard deviation of 1.685 and a pre-study speaking skill score of 8.46 and a standard deviation of 1.197, all according to the assumptions.

Keywords: English speaking skills; Total physical response and storytelling (TPRS)

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษามีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทางการศึกษามากยิ่งขึ้นการจัดการศึกษามีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนแตกต่างกันไปบทบาทของครูผู้สอนก็เช่นเดียวกันจากที่ครูทำการสอนแบบบรรยายเน้นครูเป็นศูนย์กลางแต่ในปัจจุบันบทบาทของครูก็เปลี่ยนไปเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก ผู้คอยแนะนำนักเรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นไปที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ช่วยแนะนำและออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินพัฒนาการของตนเองตามสาระวิชาได้ ซึ่งในรายวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ ถือได้ว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก โดยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึง การเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้นว่า

มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ซึ่งได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งมุ่งเน้นทักษะที่สำคัญยิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จ คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงควรเริ่มจากทักษะการพูด ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้ว ยังเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ทักษะอื่น ๆ อีกด้วย โดยปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ในโรงเรียน คือนักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษอาจด้วยนักเรียนขาดการฝึกปฏิบัติที่เพียงพอ โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติจริง อาจเพราะนักเรียนกลัวผิดพลาด และมีแรงจูงใจค่อนข้างต่ำ รวมไปถึงบรรยากาศในการเรียนการสอนที่อาจจะตึงเครียด และไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทางภาษา ทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองที่จะพูดภาษาอังกฤษออกมา ครูผู้สอนควรที่จะส่งเสริมความสามารถที่แสดงออก โดยเฉพาะนักเรียนในระดับเริ่มต้นอย่างชั้นประถมศึกษาซึ่งเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ควรเอาใจใส่ และปลูกฝังการเรียนรู้ด้านภาษาปลูกฝังความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่เขินอายหรือกลัว ส่วนกิจกรรมที่ใช้สอนก็ควรทำให้นักเรียนเกิดความสนุกไปกับการเรียนรู้

ผู้วิจัยพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนขาดทักษะการพูด ไม่กล้าพูดออกเสียง เวลาพูดจะรู้สึกกังวลว่าจะพูดถูกหรือผิด ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าหาวิธีการแก้ไขปัญหา โดยผู้วิจัยได้นำเอาลักษณะธรรมชาติของนักเรียนในช่วงประถมศึกษาตอนต้นมาเป็นเกณฑ์ในการเลือกหาวิธีการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสม ที่จะทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด และยังสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าว คือ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (Total Physical Response Storytelling-TPRS) เป็นวิธีการสอนที่มีลักษณะสอดคล้องกับการฝึกทักษะการพูด โดยวิธีการสอนนี้เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นไปที่การให้ข้อมูลที่เข้าใจได้มากมายแก่นักเรียนผ่านการสร้างเรื่องราวร่วมกัน วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Blaine Ray ซึ่งเป็นนักวิจัยที่เริ่มศึกษาโดยตรงเกี่ยวกับ TPRS มีการตีพิมพ์ครั้งแรกเกี่ยวกับ TPRS ออกมาในปี ค.ศ. 1997 โดยมีหลักที่สำคัญ คือ ครูสร้างความหมายโดยให้คำศัพท์กับนักเรียน จากนั้นถามคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนไป อ่านเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งธรรมชาติของนักเรียนในวัยเริ่มต้นนี้ เป็นวัยที่ชอบฟังเรื่องราวหรือเรื่องเล่าที่เกิดขึ้นกับตนเอง นักเรียนจะสามารถฟังและจินตนาการเรื่องราวเหล่านั้นจากการที่ครูพูดแล้วสามารถเลียนแบบพฤติกรรมหรือท่าทางที่ครูทำได้หรือประโยคที่ได้อ่านและคำศัพท์ที่ได้ฟังเป็นอย่างดีตามวัย อีกทั้งได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสูงขึ้น พรชนก ปานวน (2564) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น หากนำวิธีการสอนนี้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนยังทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาในระยะเริ่มต้น อีกทั้ง สามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมนักเรียนไปสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นไป ผู้วิจัยจึงจะนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานีย์ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง (TPRS) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานีย์

ระเบียบวิธีวิจัย

วิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย ขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานีย์ จำนวน 130 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานีย์ โดยได้มาจากเกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน และผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) ด้วยวิธีการกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 4 ห้องเรียนที่มีลักษณะที่คล้ายกัน ผู้วิจัยจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากร

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง มีจำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 9 ชั่วโมง

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักการแนวคิดและวิธีในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพุทธศักราช 2551

1.3 วิเคราะห์บริบทของผู้เรียนและเนื้อหาเพื่อที่จะกำหนดขอบเขตที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้เลือกเนื้อหาหรือเรื่องราวที่มีคำศัพท์หมวดกริยาอาการเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ผ่านการใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง

1.4 วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้เพื่อกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลรวมทั้งกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัด

1.5 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้รวบรวมและวิเคราะห์ไว้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้

2) จำนวนชั่วโมง

3) มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

4) สาระสำคัญ

5) จุดประสงค์การเรียนรู้

6) สาระการเรียนรู้

7) กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS)

8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้

9) การวัดผลและประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) จำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS)

ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	My daily routine	1
2	My school things	1
3	Colors	1
4	Animals	1
5	Fruits	1
6	Foods	1
7	Drinks	1
8	My body	1
9	Jobs	1
	รวม	9

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบเพื่อขอคำปรึกษาแล้ว ดำเนิน การปรับปรุงและแก้ไข

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยตรวจ สอบความถูกต้องใน ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาตลอดจนความสอดคล้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรมเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและถูกต้องยิ่งขึ้น

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบ สอนด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 ฉบับใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) โดยเป็นแบบทดสอบการพูด โดยกำหนดรูปภาพ 10 ภาพ ให้นักเรียนพูดเล่าเรื่องให้สอดคล้องเหมาะสมกับภาพและประเมินตามเกณฑ์การพูด คะแนนเต็ม 16 คะแนน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) โดยสอดคล้องตามเนื้อหาที่ใช้สอนตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบ สนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) จากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำค่าการพิจารณามาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) แล้วพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5–1.0 มาใช้

2.3 ปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบจากนั้นนำไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน และนำผลคะแนนที่ได้มาตรวจวิเคราะห์ หาความยาก (difficulty) และค่าอำนาจ จำแนก (discrimination) โดยตอบถูกได้ 1 และตอบผิดให้ 0

2.4 คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) จากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การประเมินผล (rubric) 4 ระดับ คือ ระดับ 1 ควรได้รับการพัฒนา ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 3 ดี และระดับ 4 ดีมาก ใช้ประเมินความรู้ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการพูดโดยใช้ประเด็นการตรวจสอบดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ

1.1 นักเรียนพูดบอกความหมายของคำศัพท์ได้

1.2 นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนได้

2. ด้านความคล่องแคล่ว

2.1 นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ตามครูได้ถูกต้องและชัดเจน

2.2 นักเรียนพูดเล่าเรื่องได้

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ศึกษาทฤษฎีการสร้างแบบประเมินซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริงและสร้างเกณฑ์ในการประเมินโดยวิเคราะห์จากระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ร่างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบเกณฑ์การประเมินผล (rubric) 4 ระดับ คือ ระดับ 1 ควรได้รับการพัฒนา ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 3 ดี และระดับ 4 ดีมาก ซึ่งประกอบด้วย การประเมิน 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจและด้านความคล่องแคล่วในการพูด โดยใช้เกณฑ์การตรวจสอบ 4 ระดับ ดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ

3.1.1 นักเรียนพูดบอกความหมายของคำศัพท์ที่เรียนได้

3.1.2 นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนได้

3.2 ด้านความคล่อง

3.2.1 นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและชัดเจน

3.2.2 นักเรียนพูดเล่าเรื่องได้

เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวมของการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์ระดับพัฒนาการได้ไว้ ดังนี้

13-16	คือ	มีพัฒนาการพูดอยู่ในระดับดีมาก
9-12	คือ	มีพัฒนาการพูดอยู่ในระดับดี
5-8	คือ	มีพัฒนาการพูดอยู่ในระดับพอใช้
0-4	คือ	มีพัฒนาการพูดอยู่ระดับควรได้รับการพัฒนา

4. นำร่างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับเสนอแนะ

5. นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6. นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพโดยโรงเรียนวัดพลมานีย์ จำนวน 35 คน จากนั้นจัดทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) ที่จัดทำขึ้น ใช้เวลา 60 นาที บันทึกผลคะแนนการประเมินไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน รวมทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน

3. หลังจากการทดลองสอนจนครบทั้ง 9 แผนการเรียนรู้แล้วนำแบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) ชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนมาประเมินหลังเรียนใช้เวลา 60 นาที

4. บันทึกผลคะแนน การทดสอบหลังเรียน และนำคะแนนผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบวิเคราะห์ด้วยทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมุติฐานและสรุปผลการวิจัย

4. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานีย์ โดยศึกษาผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

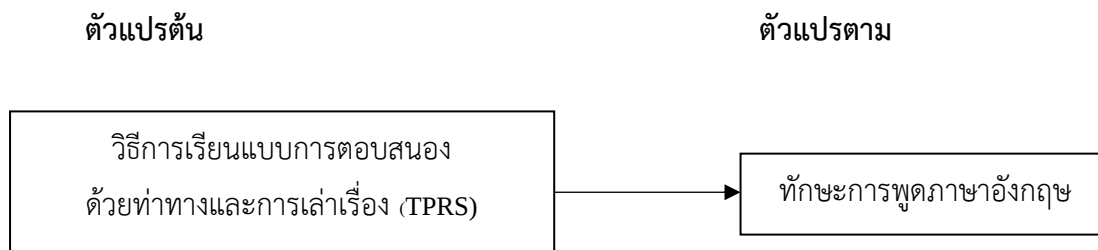
2. วิเคราะห์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพลมานีย์ โดยดูจากแบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ โดยการทดสอบค่าที่ t test แบบ dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. t test แบบ dependent

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ

อภิปรายผลการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีพัฒนาการด้านความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนหลังจากได้รับการสอนด้วยวิธี TPRS ทั้งนี้เพราะ TPRS ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการออกเสียงและการใช้คำศัพท์ในบริบทที่สอดคล้องกับเนื้อหาและการเล่าเรื่อง นักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องได้อย่างต่อเนื่องและเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนคำศัพท์และการเชื่อมโยงคำศัพท์เป็นประโยคตามลำดับขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Florez (1999) ที่กล่าวว่าการพูดเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้สึกระหว่างบุคคล ซึ่งการฝึกฝนการพูดอย่างต่อเนื่องจะช่วยพัฒนาความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการสื่อสาร (Florez, 1999) และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์และสามารถใช้คำศัพท์เหล่านั้นในการพูดเล่าเรื่องได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจคำศัพท์ผ่านการใช้ท่าทางและการเล่าเรื่อง ซึ่งทำให้นักเรียนจดจำและนำมาใช้ได้อย่างแม่นยำ สอดคล้องกับแนวคิดของ Asher (1979) ที่กล่าวว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติและการสื่อสารในบริบทที่มีความหมาย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ครูและผู้วิจัยควรศึกษาและทำความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการเล่าเรื่อง (TPRS) อย่างละเอียด รวมถึงศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ TPRS ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการฟังและการพูดของนักเรียน การวิจัยในอนาคตควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย และใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่ครอบคลุม เช่น การทดสอบความสามารถทั้งก่อนและหลังการใช้ TPRS เพื่อยืนยันผลลัพธ์ที่ได้

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานด้านการศึกษา เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือกระทรวงศึกษาธิการ ควรส่งเสริมและสนับสนุนการนำแนวทางการสอนแบบ TPRS มาใช้ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการอบรมครูผู้สอนในเรื่องการใช้ TPRS และจัดหาแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิธีการนี้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาในระดับประเทศ

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ในกระบวนการสอน ครูควรนำ TPRS มาปรับใช้กับเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนมีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ หรือการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดฝึกฝนทักษะการพูดและการฟังในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย นอกจากนี้ ควรพิจารณาปรับกิจกรรมตามระดับความยากง่ายของเนื้อหาและความสามารถของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
- พรชนก ปานวน. (2564). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- Asher, J. J. (1979). *Learning another language through actions: The complete teacher's guide book*. Sky Oaks Publication.
- Florez, M. (1999). *The plot thicken: Beginning level English language learners as strategists (Practitioner research Briefs, 1999–2000 report series)*. Charlottesville.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970: 607– 610). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3).